

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 13Co/323/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6412212999
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 02. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ferdinand Zimmermann
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2015:6412212999.1

Rozhodnutie

Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ferdinanda Zimmermanna a sudcov JUDr. Danice Kočičkovej a JUDr. Amy Odalošovej v právnej veci navrhovateľa: POHOTOVOSTĚ, s. r. o., so sídlom v Bratislave, Pribinova 25, IČO: 35807598, zast. spoločnosťou Fridrich Paľko, s. r. o., so sídlom v Bratislave, Grösslingova 4, IČO: 36864421, proti odporcovi: Slovenská republika, v ktorej mene koná Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, Župné námestie 13, Bratislava, o náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, na odvolanie navrhovateľa zo dňa 16. 01. 2014 proti rozsudku Okresného súdu Žiar nad Hronom č. k. 10C/108/2012-69 zo dňa 27. 11. 2013, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu potvrdzuje.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom okresný súd zamietol návrh navrhovateľa (výrok I.) a odporcovi právo na náhradu trov konania nepriznal (výrok II.).

V dôvodoch rozhodnutia súd uviedol: „ Navrhovateľ podal na tunajší súd návrh na začatie konania, ktorým sa domáhal proti odporcovi zaplata sumy vo výške 7.039,00 € z titulu majetkovej škody a z titulu nemajetkovej ujmy sumy 1.407,85 €. Tento návrh navrhovateľ odôvodnil tým, že mu bola spôsobená škoda, resp. nemajetková ujma z titulu nesprávneho úradného postupu v zmysle zák. č. 514 / 2003 Z. z. Navrhovateľ ďalej poukázal na skutočnosť, že Okresný súd v Žiari nad Hronom v exekučnom konaní vedenom pod sp. zn. 5Er 1173/2010, EX 14931/2010, ktoré sa viedlo proti povinnému D. H., bytom G. O. č. XX, navrhovateľ ako oprávnený podal súdnemu exekútorovi písomným podaním návrh na vykonanie exekúcie pre svoju pohľadávku. Táto pohľadávka vznikla na základe zmluvného vzťahu - zmluvy o úvere uzavretou medzi účastníkmi konania. Následne súdny exekútor požiadal Okresný súd Žiar nad Hronom o vydanie poverenie na vykonanie exekúcie na základe exekučného titulu a to rozhodcovského rozsudku Stály rozhodcovský súd, Spoločnosti Slovenská rozhodcovská a. s., Bratislava č. k. SR 06518/10. Navrhovateľ ďalej poukázal na skutočnosť, že povinnosť exekučného súdu rozhodnúť o žiadosti súdneho exekútora nebola založená vo vzťahu k notárskym zápisniciam a vykonateľným rozhodnutiam rozhodcovských komisií a zmierov nimi schválených. Exekučný titul na podklade ktorého bolo začaté exekučné konanie bol rozhodcovský rozsudok vydaný rozhodcovským súdom a je potrebné odlíšiť ho od rozhodnutia rozhodcovskej komisie, resp. zmier schválený takouto komisiou nakoľko pri rozhodnutiach rozhodcovskej komisie resp. jej zmierov ide o rozhodnutia vydané v pracovných sporoch vydaných podľa zákonníka práca ako aj vyhlášky č. 42/1975 Zb. Exekučný titul ktorým disponuje navrhovateľ je tak exekučným titulom podľa § 41 ods. 2 písm. i) Exekučného poriadku a exekučný súd mal tak rozhodnúť o žiadosti na udelenie poverenia v lehote 15 dní od jej doručenia súdu. Exekučný súd napriek tomu, že vec nevykazovala prvky nadmernej právnej zložitosti a nevyžadovala si spoluprácu s účastníkmi konania, ktorá by mohla svojou komplexnosťou podstatne ovplyvniť časť potrebnú k posúdeniu na rozhodnutie, rozhodol o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie až dňa 4.3.2011 a to tak, že návrh na udelenie poverenia zamietol. Exekučný súd teda nedodrжал zákonnú lehotu na udelenie poverenie a to 15 dní, ktorá je upravená v exekučnom

poriadku. Okresný súd v Žiari nad Hronom tak pochybil a rozhodol o žiadosti na vydanie poverenia až po uplynutí zákonom stanovenej dobe a bol v omeškaní viac ako 161 dní. Exekučný súd tak postupom podľa § 44 ods. 2 Exekučného poriadku v rozpore so zákonom opätovne preskúmal exekučný titul bez splnenia zákonných podmienok. Exekučný súd bez toho, aby bol poverený zákonom vec meritórne preskúmal hoci na to nebol všeobecný súd legitimovaný. Všeobecný súd mohol preskúmať rozhodcovský rozsudok len v za podmienok § 40 a 41 zákona č. 244/2002 Z. z. o rozhodcovskom konaní. Z hľadiska princípu právnej istoty, ktorá existuje v právnom štáte nemôže všeobecný súd dotvárať svoje rozhodovacie oprávnenia smerujúce k zamedzeniu účinkom rozhodcovského rozsudku na právne postavenie odporcu tam kde neexistujú. Ochrana práva, ktorá bola vymedzená v § 40 zákona č. 244/2002 Z. z. o rozhodcovskom konaní, ktorá umožňovala súdnu nápravu rozhodnutí rozhodcovských súdov nie je možné využiť dodatočne po tom, čo takýto prostriedok už takýto prostriedok nie je možné uplatniť a to cestou kontroly rozhodcovského rozhodnutia exekučným súdom, ktorej účel je odlišný. Exekučný súd tým, že svojím nelegálnym postupom vykonal opätovne posúdenie práva navrhovateľa na zaplatenie dlhu bez splnenia zákonných podmienok na takýto postup formálne vyvolal stav, ktorý založil prekážku veci rozhodnutej v právnom vzťahu medzi navrhovateľom ako oprávneným a dlžníkom. Na jednej strane tak existuje exekučný titul - rozsudok rozhodcovského súdu, ktorý nie je možné zrušiť po uplynutí lehoty uvedenej v § 41 zákona o rozhodcovskom konaní, pričom podľa názoru exekučného súdu je takýto titul nevykonateľný a na druhej strane nie je možné zo strany navrhovateľa iniciovať občianske súdne konania a požadovať súdnu ochranu práva na zaplatenie istiny s príslušenstvom, pretože existenciou rozsudku rozhodcovského súdu je vytvorená prekážka veci právoplatne rozhodnutej. Exekučný súd tak svojím postupom spôsobil v konaní zbytočné prietahy a k vydaniu rozhodnutia o žiadosti o udelenie poverenia pristúpil až po veľmi dlhej dobe a zároveň svojím rozhodnutím navodil taký právny stav, ktorý založil reálnu nevymožiteľnosť istiny a jej príslušenstva založením prekážky veci rozhodnutej. Vzhľadom na tieto skutočnosti a právnu úpravu, ktorá tu existovala v čase žiadosti o udelenie poverenia, mal navrhovateľ za preukázané, že v dôsledku takéhoto nesprávneho úradného postupu došlo k porušeniu jeho práv, v dôsledku čoho mu vznikla škoda vo výške 7.039,25 € a nemajetková ujma vo výške 1.407,85 €. Suma 7.039,25 € tak predstavuje náhradu istiny s príslušenstvom, ktorá už viac nemôže byť priznaná právoplatným rozhodnutím všeobecného súdu. Pokiaľ ide o nemajetkovú ujmu vo výške 1.407,85 € tak vzhľadom na skutočnosť, že postupom exekučného súdu, ktorým bola zmarená nútená vymožiteľnosť majetkového práva navrhovateľa a teda bolo porušené jeho právo na súdnu ochranu nie je konštatovanie takéhoto porušenia dostatočným zadostučinením vzhľadom na charakter ujmy. V dôsledku oneskoreného rozhodnutia exekučného súdu si zároveň navrhovateľ nemohol urobiť efektívne kroky smerujúce k zvýšeniu úspechu mimosúdneho zabezpečenia vymožiteľnosti jeho pohľadávky. Navrhovateľ si tak uplatňuje ako primeranú náhradu nemajetkovej ujmy za vnútorné zásahy do spoločnosti, ovplyvňovanie podnikateľského plánovania a rozhodovania, porušenie jeho práv, stratu legitímnych očakávaní, že nastane v zákonom čase stav predpokladaný zákonom, stratu dôvery v právo a zamedzenie vymoženia pohľadávky cestou exekúcie. Výška nemajetkovej ujmy tak predstavuje 20% z uplatňovanej istiny s príslušenstvom. Keďže napriek žiadosti o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody v zmysle § 15 ods. 1 zákona č. 514/2013 odporca pozitívne nereagoval bol nútený domáhať sa ochrany svojho práva podaním návrhu na začatie konania.

Odporca s uvedeným návrhom nesúhlasil, žiadal takýto návrh v celom rozsahu zamietnuť z dôvodu, že tento návrh je neodôvodnený. Vo svojom písomnom vyjadrení uviedol, že celý návrh je zmaťochý s tým, že navrhovateľ prenáša celú dôkaznú povinnosť na súd napriek tomu, že takéto dôkazné bremeno by mal znášať sám. Zároveň uviedol, že prietahy v konaní pred všeobecným súdom o náhradu škody nie je oprávnený posudzovať súd ale túto právomoc má ústavný súd, resp. predseda súdu. Odporca tiež poukazoval na skutočnosť, že mu boli doručené žiadosti o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody a to dňa 23.04.2012. Dňa 27.09.2012 bola okresnému súdu doručená predmetná žaloba, je tak zrejme, že navrhovateľ ju nepodal pred uplynutím 6-mesačnej lehoty, ale skôr a z tohto dôvodu ide o predčasne uplatnený nárok na súde. Okrem toho navrhovateľ pri predbežnom prerokovaní takéhoto návrhu neposkytol potrebnú súčinnosť a preto nepovažuje odporca takýto nárok za predbežne prerokovaný. Odporca ďalej poukazoval na skutočnosť, že pre vznik zodpovednosti za škodu v zmysle zák. č. 514/2003, ku ktorej došlo pri pôsobení orgánov verejnej moci pri výkone funkcie verejnej moci je potrebné splniť určité predpoklady, a to nezákonné rozhodnutie, resp. nesprávny úradný postup, vznik škody a príčinná súvislosť medzi nezákonným rozhodnutím resp. nesprávnym úradným postupom a vzniknutou škodou. Tieto podmienky musia byť splnené súčasne. Okrem toho prax ukázala, že lehota na poverenie exekútora je výraznou prekážkou, aby mohli súdy objektívne posúdiť zákonnosť exekúcie ak exekučným titulom je notárska zápisnica alebo rozhodcovský rozsudok, pričom poukázal

na rozsudok Súdneho dvora EÚ C-40/08 Asturcom, ktorý nevyklučuje posúdenie zmluvnej podmienky v exekučnom konaní. Samotný navrhovateľ poukázal na ustanovenie § 44 ods. 2 Exekučného poriadku účinného od 1.6.2011 z ktorého vyplýva, že lehota 15 dní na udelenie poverenia súdnemu exekútorovi od doručenia žiadosti neplatí ak ide o exekučný titul podľa § 41 ods. 2 písm. c) a d). Z uvedeného tak vyplýva, že lehota 15 dní na vydanie poverenia sa netýka prípadov, kedy je podkladom na vykonanie exekúcie vykonateľné rozhodnutie rozhodcovského súdu. Vzhľadom na skutočnosť, že podkladom na vydanie poverenia bol rozhodcovský rozsudok ako exekučný titul, pričom žiadosť o udelenie poverenia bola doručená exekučnému súdu po 1.6.2011 tak nedodržanie 15 dňovej lehoty nie je v rozpore so zákonom a nárok je tak neopodstatnený. Tak pred 1.6.2011 ako aj po 1.6.2011 tak zákonná lehota 15 na vydanie poverenia na základe žiadosti sa nevzťahovala na exekučný titul - rozhodcovský rozsudok čo okrem iného vyplývalo aj z dôvodovej správy Zákonná lehota na vydanie poverenia sa nevzťahuje tiež na prípady, kedy bol návrh na vydanie poverenia zamietnutý, pretože ide o zložitý proces pri posudzovaní žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. Zamietnutie žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie nemôže byť nesprávnym úradným postupom na účely zákona č. 514/2003 Z. z., pretože nesprávny úradný postup možno definovať ako porušenie právnou normou ustanoveného predpísaného postupu štátneho orgánu, resp. porušenie účelu postupu štátneho orgánu, ktorý nenašiel svoj bezprostredný výraz vo vydanom rozhodnutí. Preto je zodpovednosť štátu za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom vylúčená. Naopak exekučný poriadok umožňuje, aby súd žiadosť o vydanie poverenia zamietol v prípade ak je v rozpore so zákonom. Podľa názoru odporcu bol exekučný súd povinný aj podľa judikatúry Ústavného súdu SR ako aj Najvyššieho súdu SR ex offio skúmať materiálnu správnosť rozhodcovského rozsudku, nekalú povahu rozhodcovskej doložky rozhodcovského súdu vydaného bez účasti spotrebiteľa, preskúmať či rozhodcovské konanie prebehlo na základe uzavretej rozhodcovskej zmluvy. Pokiaľ ide o existenciu prietahov, tak podľa názoru odporcu sa musí vychádzať z existencie prietahov ak boli tieto konštatované vo výsledkoch vybavenia sťažnosti na prietahy, žiadosti o prešetrenie vybavenia sťažnosti na prietahy, v právoplatnom rozhodnutí vydanom v disciplinárnom konaní alebo v rozhodnutí Ústavného súdu. Navrhovateľ však existenciu ako aj výšku škody spočívajúcej v rozsahu istiny ako aj príslušenstva, ktoré si vymáhal žiadnym spôsobom nepreukázal. Odporca tiež poukázal na skutočnosť, že navrhovateľ nepreukázal existenciu právoplatného rozhodnutia o zamietnutí žiadosti ako aj skutočnosť, že pohľadávka je nevyžiteľná. Okrem toho zamietnutím žiadosti o udelenie poverenia súdnemu exekútorovi neznamena, že si navrhovateľ nemohol uplatniť nárok pred všeobecným súdom napriek tomu, že mu bol priznaný v rozhodcovskom konaní, pretože zamietnutie žiadosti o vydanie poverenia a následné zastavenie exekúcie prelomuje materiálnu právoplatnosť rozhodcovského rozsudku, pričom zaniká prekážka rozsúdenej veci. Navrhovateľ tak mohol uplatniť si opätovne svoje právo pred všeobecným súdom podaním návrhu na začatie konania. Pokiaľ ide o nemajetkovú ujmu tak jej vznik ako aj výške neboli žiadnym spôsobom riadne preukázaná a navrhovateľ len uviedol všeobecné tvrdenia o jej vzniku. Navrhovateľ tak nepreukázal jej vznik a ani to, že by sa mala poskytovať v peniazoch. Pri rozhodovaní o uplatnenom nároku by mal súd zobrať na zreteľ aj aspekt dobrých mravov, pretože navrhovateľ svojím správaním a to porušovaním práv spotrebiteľov pri uplatňovaní svojich nárokov zo svojej podnikateľskej činnosti vyvolal rozsiahle množstvo súdnych konaní v dôsledku čoho nadmerne zaťažil súdny systém nakoľko súdy aby zabezpečili ochranu práv spotrebiteľom museli preskúmať rozhodnutia rozhodcovských súdov resp. notárske zápisnice. Odporca na záver poukázal na skutočnosť, že navrhovateľ nepreukázal ani príčinnú súvislosť medzi nesprávnym úradným postupom a vznikom škody

Vzhľadom na skutočnosť, že navrhovateľ ako aj právny zástupca navrhovateľa mali predvolanie na pojednávanie zo dňa 27.11.2013 riadne doručené súd v zmysle § 101 ods. 2 Osp prejednal predmetnú vec v neprítomnosti účastníkov konania, pretože odporca súhlasil s tým, aby súd prejednal vec v jeho neprítomnosti a navrhovateľ aj keď požiadal o odročenie pojednávania a prerušenie konania v zmysle § 109 Osp z dôvodu, že na Ústavnom súde SR prebieha konanie o porušení jeho ústavného práva / namieta, že rozhoduje zaujatý súd resp. sudca/ tak nebol to podľa názoru súdu taký dôvod, ktorý by odôvodňoval o odročenie pojednávania, pričom o zaujatosti sudcov tunajšieho súdu bolo právoplatne rozhodnuté nadriadeným súdom a neboli tak splnené podmienky ani pre prerušenie konania. Dôvody, pre ktoré súd neprerušil konania tak ako navrhoval navrhovateľ sú uvedené v samostatnom uznesení o zamietnutí návrhu na prerušenie konania.

Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa s listinnými dôkazmi, a to návrhom na začatie konania; vyjadrením odporcu; spisom Okresného súdu Žiar nad Hronom č. k. 5Er 1173/2010 /EX 14931/2010/; ako aj ostatným spisovým materiálom, pričom zistil nasledovný skutkový stav veci:

Zo spisu Okresného súdu Žiar nad Hronom č. k. 5Er 1173/2010 má za preukázané, že žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie podal súdny exekútor na Okresný súd v Žiari nad Hronom dňa 09.12.2010, k čomu pripojil návrh na vykonanie exekúcie spísaný dňa 24.09.2010 ako aj exekučný titul a to rozhodcovský rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu zriadený zriaďovateľom Slovenská rozhodcovská a. s., Karloveské rameno 8, Bratislava, sp. zn. SR 06518/10 zo dňa 2.8.2010. Okresný súd Žiar nad Hronom rozhodol o žiadosti súdneho exekútora vydaním uznesenia zo dňa 15.02.2011, ktorým bola zamietnutá žiadosť súdneho exekútora na udelenie poverenia na vykonania exekúcie a to z dôvodu, že exekučný titul obsahoval neprijateľnú podmienku. Následne proti takémuto rozhodnutiu podal navrhovateľ odvolanie na základe ktorého odvolací súd uznesením č. k. 2CoE/199/2011 zo dňa 31.5.2011 zrušil a vec vrátil okresnému súdu na ďalšie konanie a to z dôvodu, že medzi navrhovateľ a dlžníkom nebol spotrebiteľský právny vzťah, pretože dlžník podpísal zmluvu o úvere svojim obchodným menom a identifikačným číslom, pričom vyhlásil, že účelom poskytnutia finančných prostriedkov je výkon jeho zamestnania. Následne tunajší súd vydal poverenie zo dňa 12.9.2011, ktorým poveril súdneho exekútora vykonaním exekúcie. Táto exekúcia nebola doposiaľ ukončená.

Podľa § 4 ods. 1 písm. a) bod 1. zák. č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov účinného do 31.12.2012, vo veci náhrady škody, ktorá bola spôsobená orgánom verejnej moci podľa § 3 ods. 1 koná v mene štátu Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky ak škoda vznikla v dôsledku rozhodnutia vydaného súdom alebo ak škoda bola spôsobená nesprávnym úradným postupom súdu.

Podľa § 9 ods. 1 zák. č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov účinného do 31.12.2012, štát zodpovedá za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Za nesprávny úradný postup sa považuje porušenie povinnosti orgánu verejnej moci urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom stanovenej lehote, nečinnosť orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci, zbytočné prietahy v konaní alebo iný nezákonný zásah do práv právom chránených záujmov fyzických osôb a právnických osôb. Za nesprávny úradný postup sa nepovažuje postup alebo výsledok postupu Národnej rady Slovenskej republiky pri výkone jej pôsobnosti podľa článku 86 písm. a) a d) Ústavy Slovenskej republiky a postup alebo výsledok postupu vlády Slovenskej republiky pri výkone jej pôsobnosti podľa článku 119 písm. b) Ústavy Slovenskej republiky.

Podľa § 9 ods. 2 zák. č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov účinného do 31.12.2012, právo na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom má ten, komu bola takým postupom spôsobená škoda.

Podľa § 15 ods. 1 zák. č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov účinného do 31.12.2012, nárok na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím, nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením slobody, rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe ako je nárok na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom je potrebné vopred predbežne prerokovať na základe písomnej žiadosti poškodeného o predbežnom prerokovaní nároku s príslušným orgánom podľa § 4 a § 11.

Podľa § 16 ods. 1 zák. č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov účinného do 31.12.2012, ak príslušný orgán neuspokojí nárok na náhradu škody alebo jeho časť do 6 mesiacov odo dňa prijatia žiadosti, môže poškodený domáhať uspokojenia nároku alebo jeho neuspokojenia časti na súde.

Podľa § 17 ods. 1 zák. č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov účinného do 31.12.2012, uhrádza sa skutočná škoda a ušlý zisk ak osobitný predpis neustanovuje inak.

Podľa § 17 ods. 2 zák. č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov účinného do 31.12.2012, v prípade ak iba samotné konštatovanie

porušenie práva nie je dostatočným zadosťučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom, uhrádza sa aj nemajetková ujma v peniazoch ak nie je možné uspokojiť ju inak.

Podľa § 17 ods. 3 zák. č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov účinného do 31.12.2012, výška v nemajetkových peniazoch podľa ods. 2 sa určuje s prihliadnutím najmä na:

- a) osobu poškodeného, jeho doterajší život a prostredie, v ktorom žije a pracuje,
- b) závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k nej došlo,
- c) závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v súkromnom živote,
- d) závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v spoločenskom uplatnení.

Podľa § 19 ods. 1 zák. č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov účinného do 31.12.2012, právo na náhradu škody sa premlčí za 3 roky odo dňa keď sa poškodený dozvedel o škode. Ak je podmienkou uplatnenie práva na náhradu škody zrušenie alebo zmena právoplatného rozhodnutia, plyní premlčacia doba odo dňa doručenia (oznámenia) rozhodnutia, ktorým bolo zmenené alebo zrušené právoplatné rozhodnutie.

Podľa § 19 ods. 3 zák. č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov účinného do 31.12.2012, lehota neplyní počas predbežného prerokovania nároku podľa § 15 odo dňa podania žiadosti do skončenia prerokovania, najnovšie však počas 6 mesiacov.

Podľa § 41 ods. 1 zák. č. 233/1995 Z. z. súdnych exekútorov a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene doplnení ďalších zákonov exekučnými titulmi účinného do 31.5.2011, vykonateľné rozhodnutie súdu ak priznáva právo, zaväzuje k povinnosti alebo postihuje majetok.

Podľa § 41 ods. 2 písm. c), d) a i) zák. č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútorov a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene doplnení ďalších zákonov účinného do 31.5.2011, podľa tohto zákona možno vykonať exekúciu aj na podklade písm. c) notárskych zápisníc, ktoré obsahujú právny záväzok a v ktorých je vyznačená oprávnená osoba a povinná osoba, právny dôvod, predmet a čas plnenia, ak povinná osoba v notárskej zápisnici s vykonateľnosťou súhlasila; d) vykonateľných rozhodnutí rozhodcovských súdov a rozhodcovských komisií a zmierov nimi schválených; i) iných vykonateľných rozhodnutí a schválených zmierov, ktorých výkon pripúšťa zákon.

Podľa § 44 ods. 2 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútorov a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene doplnení ďalších zákonov účinného do 31.5.2011, súd preskúma žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, návrh na vykonanie exekúcie a exekučný titul. Ak súd nezistí rozpor žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie alebo návrhu na vykonanie exekúcie alebo exekučného titulu so zákonom, do 15 dní od doručenia žiadosti písomne poverí exekútora, aby vykonal exekúciu, táto lehota neplatí, ak ide o exekučný titul podľa § 41 ods. 2 písm. c) a d). Ak súd zistí rozpor žiadosti alebo návrhu alebo exekučného titulu so zákonom, žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie uznesením zamietne. Proti tomuto uzneseniu je prípustné odvolanie.

Podaným návrhom na začatie konania, sa navrhovateľ domáhal proti odporcovi náhrady majetkovej škody ako aj nemajetkovej ujmy z titulu nesprávneho úradného postupu. Za nesprávny úradný postup v súlade s ustálenou súdnou praxou možno vymedziť tak, že ide o porušenie právnou normou ustanoveného postupu štátneho orgánu, resp. o porušenie účelu postupu štátneho orgánu, ktorý súvisí s rozhodovacou činnosťou štátneho orgánu alebo s ňou nesúvisí - nenašiel svoj bezprostredný výraz vo vydanom rozhodnutí. Pod termín postup možno subsumovať ako konanie (činnosť) štátneho orgánu, tak aj jeho nekonanie (nečinnosť, alebo opomenutie). Nesprávnym úradným postupom môže byť aj nevydanie alebo oneskorené vydanie rozhodnutia v dôsledku porušenia stanovených alebo primeraných lehôt na vydanie, lebo znaky nesprávneho úradného postupu má aj nečinnosť štátneho orgánu alebo jeho činnosť, ktorá nie je vykonávaná v ustanovenej lehote. /rozhodnutie NS SR č. 4Cdo 24/2004/.

Z vykonaného dokazovania a priloženého exekučného spisu Okresného súdu v Žiari nad Hronom súd zistil, že exekútor doručil súdu žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie dňa 09.12.2010, pričom tunajší súd zamietol jeho žiadosť o vydanie poverenia uznesením zo dňa 15.02.2011 z dôvodu,

že exekučný titul - rozhodcovský rozsudok obsahoval neprijateľnú podmienku. Následne na základe podaného odvolania zo strany navrhovateľ odvolací súd uznesením zo dňa 31.5.2011 rozhodnutie o zamietnutí žiadosti o vydanie poverenia zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie, pričom tunajší súd dňa 12.9.2011 vydal poverenie na vykonanie exekúcie súdnemu exekútorovi. Exekučné konania naďalej trvá a nebolo doposiaľ preukázané, že by takéto konanie bolo ukončené. Podľa názoru súdu nebolo porušené žiadne zákonné ustanovenie exekučného poriadku platného a účinného v čase rozhodovania o žiadosti o udelenie poverenia, pretože v tom čase podľa § 44 ods. 2 Exekučného poriadku účinného v čase od 1.6.2010 do 31.5.2011 lehota 15 dní na vydanie poverenia neplatila na exekučný titul podľa § 41 ods. 2 písm. c) a d) Exekučného poriadku, teda sa nevzťahovala na rozhodcovské rozsudky, pričom podkladom v tomto exekučnom konaní bol rozhodcovský rozsudok. Účelom zmeny takejto úpravy bolo, aby súdy mali dostatok času na posúdenie určitých typov exekučných titulov /rozhodcovských rozsudkov a notárskych zápisníc/ za účelom ich preskúmania či neobsahujú plnenia priznané na podklade neprijateľných podmienok v spotrebiteľských veciach nakoľko v minulosti nebolo presne určené či takéto tituly v exekučnom konaní možno v spotrebiteľských veciach preskúmať. Keďže nebola daná zákonná lehota pre rozhodnutie v prípade rozhodcovských rozsudkov o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie tak súd dospel k názoru, že zo strany exekučného súdu nedošlo k nesprávnemu úradnému postupu. Súd ďalej zistil, že exekučný súd rozhodol o žiadosti o udelenie poverenia dňa 15.2.2011, teda dva mesiace po podaní takejto žiadosti, pričom išlo podľa názoru súdu o primeranú lehotu, ktorou nedošlo k prietahom v exekučnom konaní. Súd tiež poukazuje na skutočnosť, že nebolo tiež zistené, že by predseda exekučného súdu, resp. Ústavný súd SR v tejto veci konštatoval akékoľvek prietahy v konaní z ktorých odvodzoval navrhovateľ svoj nárok. Súd pri výklade pojmu zbytočné prietahy podľa zák. č. 514/2003 Z. z. vychádzal z ustálenej judikatúry Ústavného súdu, ako aj Európskeho súdu pre ľudské práva a to z pojmu právo na prejednanie veci v primeranej lehote, pretože medzi právom na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov a právo na prejednanie veci v primeranej lehote niet zásadných odlišností. Ako vyplýva z ustálenej judikatúry Ústavného súdu, dôvodom na odmietnutie sťažnosti ako zjavne neopodstatnenej je aj zistenie, že postup všeobecného súdu sa nevyznačoval takými významnými prietahmi, ktoré by bolo možné kvalifikovať ako zbytočné prietahy. Z tohto vyplýva, že nie každý prietah v súdnom konaní má za následok porušenie práva na prerokovanie veci bez zbytočného prietahu a pojem zbytočné prietahy nemožno vykladať a aplikovať materiálne. Okrem toho exekučný súd z dôvodu podaného odvolania a následne v intenciách právneho názoru odvolacieho súdu vydal poverenie a to dňa 12.9.2011. Exekučný súd tak nezmaril navrhovateľovi možnosť vymáhať jeho pohľadávku voči dlžníkovi tým, že právoplatným rozhodnutím o zamietnutí žiadosti o vydanie poverenia tak došlo k vytvoreniu prekážky res iudicata ako tvrdí navrhovateľ nakoľko takéto rozhodnutie o zamietnutí vydania poverenia bolo zrušené. Navrhovateľ tak mohol pokračovať v exekučnom konaní na podklade vydaného poverenia a vymáhať svoj nárok a nebolo mu tak postupom súdu znemožnené vymáhanie jeho pohľadávky. Pokiaľ ide o uplatnenie náhrady skutočnej škody, tak navrhovateľ neunesol dôkazné bremeno a nepreukázal vznik škody a nebola tiež splnená zákonná podmienka príčinnej súvislosti medzi vzniknutou škodou a konaním exekučného súdu. Okrem toho pokiaľ ide o náhradu nemajetkovej ujmy dospel súd k záveru, že nie sú dané dôvody na priznanie náhrady v peniazoch a prihladnutím na dôvody uvedené vyššie, pretože navrhovateľ nepreukázal, že by sa súd dopustil nesprávneho úradného postupu. Navrhovateľ pri vyčíslení nemajetkovej ujmy vychádzal len zo všeobecných tvrdení bez toho, aby výšku nemajetkovej ujmy akýmkoľvek spôsobom odôvodnil. Súd tiež poukazuje na skutočnosť, že navrhovateľ sa domáha náhrady škody a nemajetkovej ujmy hoci sa exekučné konanie sa naďalej vedie a nie je doposiaľ zrejmé, či vôbec došlo k takým následkom ako tvrdí navrhovateľ. Navrhovateľ ako podnikateľský subjekt, ktorý vykonával poskytovanie úverov ako svoju podnikateľskú činnosť, si sám nesie riziká spojené s neplnením si povinností vyplývajúcich z uzavretých zmlúv. Keďže navrhovateľ nepreukázal, že by činnosťou súdu v danom konaní došlo k nesprávnemu úradnému postupu, nepreukázal vznik ani výšku skutočnej škody, ani nemajetkovej ujmy a neexistuje tu ani príčinná súvislosť medzi nesprávnym úradným postupom v tom, že rozhodol o poverení exekútora po uplynutí 15-dňovej lehoty, resp. zamietol žiadosť na vydanie poverenia a uplatnenou majetkovou škodou a majetkovou ujmou, súd zamietol takýto návrh v celom rozsahu.

O náhrade trov konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 O. s. p., pretože odporca mal úspech v celom rozsahu, avšak aj keď si trovy konania uplatnil žiadne trovy si v zákonnej lehote nevyčísliť a ani mu nevyplývajú zo súdneho spisu. „ žiadne trovy konania nevznikli. „, nakoľko mu žiadne trovy konania nevznikli. hrady sa domáha, a preto súdu z prejednávania

Proti rozsudku odvolanie podal navrhovateľ. Vytýkal súdu procesné chyby a žiadal, aby odvolací súd rozsudok okresného súdu zrušil a vec tomuto vrátil na opätovné prejednanie.

Z odvolania navrhovateľa vyplýva, že tento cielene nenapáda skutkové a právne závery súdu prvého stupňa, namieta však procesné pochybenia, ktoré majú spočívať v prvom rade v tom, že súd vec pojednal v neprítomnosti žalovaného a jeho právneho zástupcu, že súd neuskutočnil ústne pojednávanie a ďalej vytýka skutočnosti, ktoré sa predmetného rozsudku okresného súdu vôbec netýkajú. Z uvedeného je zrejmé, že ide o formulárovo podané odvolanie bez ozajstnej snahy splniť si svoju povinnosť účastníka v kontradiktórnom spore prispieť k urýchlenému a zákonnému a spravodlivému rozhodnutiu vo veci.

Vyjadrenie podané nebolo.

Krajský súd ako súd odvolací preskúmal vec v rozsahu určenom § 212 ods. 1 OSP bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 OSP a rozsudok okresného súdu potvrdil podľa § 219 ods. 1 OSP ako vo výroku vecne správny.

Odvolací súd sa v plnom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia a konštatuje správnosť jeho dôvodov (§ 219 ods. 2 OSP).

Z odvolania navrhovateľa vyplýva, že tento nenapáda správnosť konkrétnych záverov okresného súdu a nepredkladá konkrétne argumenty, ktoré by okrem zrozumiteľného odôvodnenia rozsudku okresného súdu vyžadovali ďalší rozbor.

Okresný súd tak isto jasne a zrozumiteľne odôvodnil aj svoj procesný postup. Odvolací súd nepovažuje ani v tomto smere za zmysluplné opakovať jasné, zrozumiteľné a argumentačne správne dôvody okresného súdu.

O veci senát odvolacieho súdu rozhodol pomerom hlasov členov senátu 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.